Вісник-Bulletin

Українська Греко-Католицька Парафія Св. Йосифа Обручника

St. Joseph the Betrothed Ukrainian Greek-Catholic Church

5000 N Cumberland Ave, Chicago, IL 60656

773-625-4805 www.stjosephukr.com stjosephucc@gmail.com

Very Rev. Fr. Mykola Buryadnyk -Pastor | **Very Rev. Fr. Bohdan Nalysnyk - Associate Pastor**

Rev. Fr. Andriy Delisandru –Associate Pastor | **Rev. Protodeacon Marko Krutiak**

Собор Святого Архистратига Михаїла 8-го листопада 2025

"Усі небесні сили, святі ангели й архангели, моліть Бога за нас грішних" (Велике Повечір'я)

Наш церковний рік це наче прегарна мозаїка, яку творять Господські, Богородичні празники та велика кількість празників мучеників і святих. Осередок цієї величної мозаїки — це Господь Наш Ісус Христос, як Бог і як Чоловік. На землі день і ніч славить Його Церква-паломниця, а в небі вічну славу співає Йому Церква прославлена: превеликий хор ангелів і святих. Святі ангели це одвічний Божий хор слави, це Божа сторожа і Божі слуги. Ангели сповняють також велику роль у відкупленні людського роду.

Свята Церква, пам'ятаючи про велике значення ангелів для Божої слави і нашого спасення, в мозаїці церковного року залишила окреме місце і на почитання ангелів. Тут на першому місці стоїть празник Собор святого архистратига Михаїла та інших безтілесних сил. Для заохочення до більшого почитання ангелів скажемо дещо про їхній культ, про мету цього празника та його духовне значення для нас.

"Ангели є придані нам, — каже слуга Божий митрополит Андрей Шептицький, — як хоронителі й опікуни на ціле життя, тож без сумніву та повсякденна опіка ангела для кожного з нас зокрема повинна бути поштовхом до сердечного почитання і вдячности для нашого ангела хоронителя" (Про почитання святих, 1941).

"The Angels are given to us," says the servant of God Andrew Sheptytsky, "for Guardians and Protectors throughout our whole life; therefore, it goes without saying that the daily protection of our Guardian Angels should lead each and every one of us to sincerely venerate and thank our Guardian Angels." (On the Veneration of Saints, 1941)

Празник святого архангела Михаїла і святих ангелів доводить нам велике значення ангелів для нашого спасення. Він пригадує нам і на наші обов'язки

Synaxis of St. Michael the Archangel November 8, 2025

"All heavenly Powers, holy Angels and Archangels, pray to God for us sinners."(Great Compline)

Our Liturgical Year is like a beautiful mosaic made up of the feasts of our Lord, the Mother of God, and an immense throng of Martyrs and Saints. The center of this splendid mosaic is our Lord Jesus Christ, as God and as Man. Day and night, His Pilgrim Church on earth and in heaven, the Church in glory, that is – the very great choir of Angels and Saints – sing to Him eternal praises. The holy Angels are God's everlasting choir of glory; they are the messengers and servants of God. The Angels also fulfill a great role in the redemption of the human race.

Holy Church, conscious of the great significance of the Angels for the glory of God and our salvation, has provided a special place for the veneration of the Angels in the mosaic of the Liturgical Year. Here, first place is given to the feast of the Synaxis of St. Michael the Archangel and the rest of the Angelic Powers. To encourage greater devotion to the Angels, it seems appropriate to say a few words here about their cult, the purpose of this feast, and its spiritual significance for us.

The feast of the Archangel Michael and the holy Angels indicates to us the significant role the Angels play in our salvation. This feast also reminds us of our duties towards the Angels, especially toward our Guardian Angel. Throughout our entire life, at every moment and in every place our guardian angel watches over us, protects us, inspires us with good

щодо святих ангелів, а передусім нашого ангела-хоронителя. Протягом усього нашого життя, кожної хвилини й на кожному місці він з волі Божої є над нами, нас хоронить, нам піддає добрі думки, остерігає нас від гріха, за нас заступається перед Богом. Наш ангел — хоронитель — це наш провідник до неба, помічник у спокусах, товариш у хвилині смерти. Він постійний свідок наших думок, наших слів і наших діл. Лише колись у вічності ми побачимо, наскільки ми завдячуємо своєму ангелові — хоронителеві. Звідси випливає наш обов'язок святих ангелів почитати, їх славити та їм кожного дня дякувати за поміч і опіку. "Прославляти ангелів, — читаємо у проповіді, що її приписують святому Йоанові Золотоустові на Собор архангелів, — це наш обов'язок. Вони прославляють Творця, об'являють його милосердя і любов до людей". Від колиски доручаймо наших дітей їхньому ангелові — хоронителеві, учімо їх його любити та щодня до нього молитися. Історія Церкви знає дуже багато випадків, у яких ангел — хоронитель у чудесний спосіб захистив дітей під час небезпеки. "Ангели є дані нам, — каже слуга Божий митрополит Андрей Шептицький, — як хоронителі й опікуни на ціле життя, тож без сумніву та повсякденна опіка ангела для кожного з нас зокрема повинна бути поштовхом до сердечного почитання і вдячности для нашого ангела хоронителя" *(Про почитання святих, 1941).*

Наша набожність до свого ангела-хоронителя буде йому особливо милою, коли ми не тільки будемо його почитати і до нього молитися, а коли будемо його наслідувати. Він дає нам гарний взірець святости. Він нас учить своїм прикладом, як любити Бога, Йому служити та Його славити. Тож намагаймося так гаряче Бога любити, як він Його любить, і так ревно сповняти Божу волю, як він її сповняє, і як сповняють її всі ангельські хори в небі. ♦

thoughts, warns us against sin, and intercedes for us before God. Our Guardian Angel is our guide to heaven, our helper against temptation, our companion at the hour of death. He is the constant witness of our thoughts, our words, and our deeds. Only in heaven will we one day see how much we owe to our Guardian Angel. From this comes our duty to venerate the holy Angels, to praise them, and to thank them every day for their assistance and protection. "To glorify the Angels is our obligation," we read in a sermon ascribed to St. John Chrysostom on the Synaxis of Archangels, "for they glorify the Creator, reveal his love and mercy toward man." Let us entrust our children to their Guardian Angels from the time they are in the cradle; let us teach our children to love their angels and pray to them every day. Church history records numerous instances in which the Guardian Angel miraculously protected children who were in danger. "The Angels are given to us," says the servant of God Andrew Sheptytsky, "for Guardians and Protectors throughout our whole life; therefore, it goes without saying that the daily protection of our Guardian Angels should lead each and every one of us to sincerely venerate and thank our Guardian Angels." *(On the Veneration of Saints, 1941)*

Devotion to our own Guardian Angel is pleasing to him, not only when we venerate and pray to him, but above all, when we imitate him. He gives us a beautiful example of holiness. He teaches us by his example how to love God, how to serve him and glorify him. Therefore, let us strive to love God as our Angel loves him, with greater fervour, and zealously carry out God's will, as he does and as do all the other Angels in heaven. ♦

Уривок з Бюлетеня №44-2003
«Слухати й виконувати Слово Боже»
+о. Том Ґлінн

Одним із кроків на нашій духовній дорозі є стати людиною, сповненою Євангелія. Це те, над чим варто замислитися сьогодні.

Це означає перекладати те, що ми читаємо й чуємо у Святому Письмі, у конкретні вчинки.

Саме про це **сьогоднішнє Євангеліє від Луки 8:5–15.** Наприкінці цієї притчі про сіяння та виростання насіння — Слова Божого — Ісус голосно вигукує:

«Хто має вуха слухати — нехай слухає!»

Це наче після читання Святого Письма під час Літургії Ісус звертається до нас із вигуком: *«Ви слухаєте? Ви розумієте це?»* Це передбачає, що ми уважні й не блукаємо думками десь поза церквою під час читання.

Зверніть увагу: перед читанням священник промовляє: *«Будьмо уважні!»*

Почувши ці читання, ми можемо запитати себе:

– Чи я вірний тому, що чую неділя за неділею?

– Як ці читання вплинули на моє життя?

продовження на с. 3

Excerpt from Bulletin #44-2003
Hearing and Doing the Word of God
+Fr. Tom Glynn

One of the steps on our spiritual journey is to become a Gospel-minded person. This is something for us to think about today. It means translating what we read and hear in the Scriptures into action.

This is what today's **Sunday Gospel from Luke 8:5–15** is about. At the end of this parable of the planting and growing of the seed, the Word of God, Jesus cries out with a loud shout:

"Whoever has ears to hear ought to hear."

It's like, after the Scripture reading during the Liturgy, Jesus is shouting out to us: *"Are you listening? Is this getting through to you?"* It presumes that we are paying attention and not somewhere else in the church as these readings are read. Note that before the readings, the priest says: *"Be Attentive!"*

Having heard these readings, we can ask ourselves some questions:

– Am I true to what I hear Sunday after Sunday?

– How have these readings affected my life?

continued on p.3

Віра починається зі слухання. У притчі сьогоднішнього читання всі чули слово, що було посіяне. Але цього замало. Воно повинно вирости до зрілості. Головні риси Божого Слова — це вірність і витривалість. Якщо Слово Боже вкоріниться в нашому житті, воно не зникне у хвилини випробувань. Його не задушать турботи й клопоти. Ґрунт нашої душі має дозволити йому дозріти.

Слово Боже потрібно чути не поверхово, а глибоко в серці. Саме там — джерело нашого життя і наших учинків.

Увесь уривок цього читання з Євангелія від святого Луки дає нам образ спільноти, яка постане після Воскресіння Ісуса. Вони слухають Слово Боже; вони вирішують дозволити йому дозріти в собі. Так маємо чинити і ми.

Запитаймо себе:

– Що у моєму житті заважає мені по-справжньому слухати й приймати Слово Боже?
– Чи є частина мого життя на кам'янистому ґрунті?
– Чи є тернина у моєму житті, яка духовно мене душить?
– Де я зростаю духовно?

Faith begins in the hearing. In the parable of today's reading, everyone has heard the word sown. But more is required. It must grow into maturity. The main characteristics of God's Word are fidelity and perseverance. If the Word of God takes root in our lives, it will not fade away in times of testing. It does not become suffocated by anxieties and cares. The ground of our soul must allow it to mature.

The Word of God has to be heard, not on the surface of life, but deep down in the heart. This is where the wellspring of our lives and actions lies.

The whole section of this reading from St. Luke gives us a picture of the community that will develop after the resurrection of Jesus. They hear the Word of God; they decide to allow it to mature within them. So must we.

Ask yourself:

– What in my life prevents me from truly hearing and receiving the Word of God?
– Is there a part of my life that is on stony ground?
– Are there thorns in my life that are spiritually choking me?
– Where am I growing spiritually?

Мучнеків Акиндина, Пагація І тих , що з ними 2-го листопада 2025

Святі Акіндін, Пегасій, Аффоній, Елпидефор, Анемподист та ще сім тисяч християн зазнали мученицької смерті в Персії за часів царя Сапора II (310–381). Ці святі були придворними Сапора і таємно сповідували християнство. Коли цар розпочав гоніння на християн, заздрісні язичники донесли на них. Викликані на суд до Сапора, святі мученики безстрашно визнали свою віру у Пресвяту Трійцю. Тоді цар наказав бичувати їх.

Сапор оголосив народові, що святим Акіндіну, Пегасію, Анемподисту й Елпидефору відсічуть голови, а тіла християн не дозволить поховати. Велика юрба супроводжувала святих за міські мури на страту, прославляючи Христа. За наказом Сапора воїни вирізали всіх християн у цій процесії (приблизно 7 тисяч), серед них і святого Елпидефора. Наступного дня Акіндін, Пегасій та Анемподист були спалені разом із матір'ю царя. Однак християни вночі таємно прийшли на місце страти, знайшли тіла святих мучеників неушкодженими від вогню й з пошаною поховали їх.

Уривок із OCA

Martyrs Acindynus, Pegasius & those with them November 2, 2025

Saint Acindynus suffered martyrdom in Persia along with Saints Pegasias, Aphthonius, Elpidephorus, Anempodistus, and 7,000 other Christians at the time of King Sapor II (310-381). These saints were Sapor's courtiers, and were secret Christians. When the king began his persecution against Christians, envious pagans denounced them to him. Summoned to Sapor's presence for trial, the holy martyrs fearlessly confessed their faith in the Holy Trinity. The king ordered them to be beaten with whips.

Sapor told the people that Saints Acindynus, Pegasias, Anempodistus and Elpidephorus would have their heads cut off, and that he would not permit the Christians to bury their bodies.

A tremendous crowd accompanied these saints as they were led outside the city walls for execution, glorifying Christ. On Sapor's orders, soldiers massacred all the Christians in the procession (about 7,000), including Saint Elpidephorus.

Acindynus, Pegasias, and Anempodistus were burned on the following day with the mother of the emperor. Christians came secretly by night to the place of execution, found the bodies of the holy martyrs unharmed by the fire, and they buried them with reverence.

Excerpt from OCA

Сутність Божественної Літургії

Ця серія статей присвячена глибокому пізнанню Божественної Літургії — найвищого таїнства і серця церковного життя. Ми розпочинаємо шлях роздумів над тим, що таке Літургія, чому вона є центром існування Церкви, як формувався її чин, та що означає кожна її частина для нашої віри і щоденного духовного досвіду.

Мета цього циклу — не лише ознайомити з історичними фактами чи богословськими поясненнями, а допомогти кожному читачеві побачити Літургію як живу зустріч людини з Христом, Який і сьогодні діє серед свого народу. Крок за кроком ми відкриватимемо, як через молитву, Слово Боже і Євхаристію Церква стає єдиним Тілом Христовим — і як кожен із нас покликаний брати участь у цій вічній небесно-земній трапезі.

.

+ + +

Дні та час, установлені для звершення Літургії

У ранньохристиянській Церкві Літургія звершувалася у неділю — **День Господній**: *«Я був у дусі в день Господній, і почув позаду себе гучний голос, немов сурми».* (Одкр. 1:10) Це надавало їй радісного й вдячного характеру: *«Цей день створив Господь: радіймо й веселімось у нім!»* (Пс. 118:24)

Пізніше її почали служити також у дні пам'яті мучеників: *«І коли зламав він п'яту печать, то я побачив під жертівником душі заколених за Слово Боже і за свідчення, яке вони мали».* (Одкр. 6:9) — а також у великі свята.

У деяких монастирях Візантії Літургію служили часто, але не щодня. Навіть у XI столітті щоденне служіння не було нормою.

Сучасний церковний устав дозволяє щоденне звершення Літургії. На одному престолі і тим самим священником Літургія може бути звершена лише один раз на день:*«Він бо не потребує щодня, як ті первосвященики, приносити жертви, спершу за власні гріхи, а потім за гріхи народу, бо Він учинив це раз і назавжди, коли приніс у жертву самого Себе».* (Євр. 7:27)

У перші віки, наслідуючи **Таємну вечерю**:*«І, взявши хліб і віддавши подяку, поламав і дав їм, кажучи: Це тіло Моє, яке за вас віддається; це чиніть на спомин Мій. Так само і чашу після вечері, кажучи: Ця чаша — новий завіт у Моїй крові, що за вас проливається».* (Лк. 22:19–20) — її звершували увечері і вона могла тривати до півночі:
«А першого дня тижня, коли ми зібралися ламати хліб, Павло навчав їх, бо мав відходити наступного дня, і продовжив слово аж до півночі».
(Діян. 20:7)

Але після указу імператора Траяна, що забороняв нічні зібрання, християни стали служити перед

The Essence of the Divine Liturgy

This series of articles is dedicated to a deeper understanding of the Divine Liturgy—the supreme mystery and the heart of Church life. We begin a journey of reflection on what the Liturgy is, why it is the center of the Church's existence, how its order was formed, and what each of its parts means for our faith and daily spiritual experience.

The aim of this cycle is not only to present historical facts or theological explanations, but to help each reader see the Liturgy as a living encounter between the human person and Christ, who even today acts in the midst of His people. Step by step, we will discover how, through prayer, the Word of God, and the Eucharist, the Church becomes the one Body of Christ—and how each of us is called to participate in this eternal heavenly-earthly banquet.

+ + +

.

Days and Times Appointed for the Celebration of the Liturgy

In the early Christian Church, the Liturgy was celebrated on Sunday—the **Lord's Day**: *"I was in the Spirit on the Lord's Day, and I heard behind me a loud voice like a trumpet."* (*Revelation 1:10*)

This gave it a joyful and thankful character: *"This is the day that the Lord has made; let us rejoice and be glad in it."* (*Psalm 118:24*)

Later, it began to be celebrated also on the days commemorating martyrs: *"When he opened the fifth seal, I saw under the altar the souls of those who had been slain because of the word of God and the testimony they had maintained."* (*Revelation 6:9*) — as well as on great feasts.

In parishes, the Liturgy is celebrated on Sundays, feast days, and on the days commemorating especially venerated saints. On one altar and by the same priest, the Liturgy may be celebrated only once a day: *"He has no need, like those high priests, to offer sacrifices daily, first for his own sins and then for those of the people, since he did this once for all when he offered up himself."* (*Hebrews 7:27*)

In the early centuries, imitating the **Last Supper**: *"And he took bread, gave thanks and broke it, and gave it to them, saying, 'This is my body given for you; do this in remembrance of me.' In the same way, after the supper he took the cup, saying, 'This cup is the new covenant in my blood, which is poured out for you.'"* (*Luke 22:19–20*) — it was celebrated in the evening and could last until midnight: *"On the first day of the week we came together to break bread. Paul spoke to the people and, because he intended to leave the next day, kept on talking until midnight."* (*Acts 20:7*)

світанком: *«А хто чинить правду, іде до світла, щоб виявилися діла його, бо вони зроблені в Бозі».* (Йо. 3:21) Від IV століття й донині Літургію звершують удень, до полудня.

Історія формування чину Божественної Літургії

Згідно із заповітом Господа, апостоли вже невдовзі після Його Вознесіння почали звершувати Таїнство Євхаристії — Літургію — у **День Господній**: *«Це чиніть на спомин Мій».* (Лк. 22:19)
«А першого дня тижня, коли ми зібралися ламати хліб…» (Діян. 20:7)

Під час цих служінь читали **Святе Письмо**, а також псалми й молитви: *«Аж доки я прийду, пильнуй читання, умовляння та навчання».* (1 Тим. 4:13)
«Слово Христове нехай перебуває у вас рясно, у всякій мудрості навчайте й наставляйте один одного, співаючи у серцях ваших Богові псалмами, гімнами й духовними піснями, у вдячності». (Кол. 3:16)

Спершу порядок богослужіння передавався усно, а молитви вивчалися напам'ять: *«Отже, браття, стійте й тримайтеся передань, яких ви навчилися, чи словом, чи посланням нашим».* (2 Сол. 2:15)
Згодом з'явилися перші письмові виклади. Найдавнішою записаною вважається Літургія апостола Якова, першого єпископа Єрусалиму: *«Яків же відповів, говорячи: Браття, послухайте мене… тому я вважаю, що не слід чинити труднощів поганам, які навертаються до Бога».* (Діян. 15:13, 19)

З часом ця Літургія доповнювалася молитвами, піснеспівами, обрядами, і в різних місцевих Церквах існували різні варіанти.
Потреба в уніфікації з'явилася у IV столітті, коли припинилися гоніння й Церква отримала змогу впорядкувати своє внутрішнє життя: *«Та й усі, хто хоче жити побожно в Христі Ісусі, будуть переслідувані».* (2 Тим. 3:12)

Святий Василій Великий створив і записав свій чин Літургії, а святий Іван Золотоустий його скоротив і впорядкував. Основою обох послужила Літургія апостола Якова.

Саме ці дві Літургії — святого Василія Великого та святого Івана Золотоустого — і є основними у сучасній православній практиці: *«Ісус Христос учора і сьогодні — Той самий навіки».* (Євр. 13:8)

But after the decree of Emperor Trajan, which forbade night gatherings, Christians began to celebrate it before dawn: *"But whoever lives by the truth comes into the light, so that it may be seen plainly that what they have done has been done in the sight of God."* (*John 3:21*) From the 4th century until today, the Liturgy has been celebrated during the day, before noon.

The History of the Formation of the Order of the Divine Liturgy

According to the command of the Lord, the apostles, soon after His Ascension, began to celebrate the Mystery of the Eucharist — the Liturgy — on the **Lord's Day**: *"Do this in remembrance of me."* (Luke 22:19)
"On the first day of the week we came together to break bread." (Acts 20:7)

During these services, **the Holy Scriptures were read**, along with psalms and prayers: *"Until I come, devote yourself to the public reading of Scripture, to exhortation, to teaching."*(1 Timothy 4:13)
"Let the word of Christ dwell in you richly, teaching and admonishing one another in all wisdom, singing psalms and hymns and spiritual songs, with thankfulness in your hearts to God."(Colossians 3:16)
At first, the order of worship was handed down orally, and prayers were memorized: *"So then, brothers, stand firm and hold to the traditions that you were taught by us, either by our spoken word or by our letter."* (2 Thessalonians 2:15)

Later, the first written outlines appeared. The earliest recorded Liturgy is considered to be that of the Apostle James, the first bishop of Jerusalem: *"James replied, 'Brothers, listen to me… it is my judgment, therefore, that we should not make it difficult for the Gentiles who are turning to God.'"* (Acts 15:13, 19)

Over time, this Liturgy was enriched with prayers, hymns, and rites, so that in different local Churches there were various versions.

The need for unification appeared in the 4th century, when persecutions ceased and the Church was able to order its inner life: *"Indeed, all who desire to live a godly life in Christ Jesus will be persecuted."* (2 Timothy 3:12)

Saint Basil the Great composed and wrote down his order of the Liturgy, and Saint John Chrysostom later shortened and organized it. Both were based on the Liturgy of the Apostle James

These two Liturgies — of Saint Basil the Great and of Saint John Chrysostom — remain the main ones in Orthodox practice today:
"Jesus Christ is the same yesterday and today and forever." (Hebrews 13:8)

(продовження в наступному бюлетені)

(to be continued in the next bulletin)

2 ЛИСТОПАДА 2025
ЛУКИ 8:5-15

ПРИТЧА ПРО СІВАЧА

Одного дня наш Господь Ісус розповів притчу, історію з особливим значенням. Він сказав: «Сіян пішов сіяти насіння на своєму полі. Деякі зерна впали на скелю. І птахи їх з'їли. Деякі насіння впали на каміння. Вони почали рости, але незабаром зів'яли, бо їм не вистачало води. Деякі насіння впали в бур'яни. Терня виросли на бур'янах і вбили молоді рослини. Частина насіння впала на добрий ґрунт. Вони добре росли і дали великий урожай».

Учні Ісуса запитали Його, що означає ця притча. Він сказав: «Насіння — це слова Бога. Місця в притчі , де впало насіння, — це люди, які чують слово Боже. Шлях у притчі схожий на людей, які чують Божі слова, але приходить диявол і забирає слова, тому люди не слухаються Бога. Скелі - це люди, які чують слова Бога і щасливі. Але вони лише трохи вірять Богові, а потім перестають. Тернисте місце схоже на людей, які чують слова Бога, але починають думати про речі на землі, а не про Бога. Але добрий ґрунт — це люди, які слухають Божі слова і дотримуються їх».

ЯК ТИ ГАДАЄШ ?

1. Про кого була ця притча?

2. Що зробив Сіян? Як ви думаєте, чому він це зробив?

3. Це спрацювало? Чи отримав він те, що хотів? Чому чи чому ні?

4. Ісус сказав, що ми схожі на різні види ґрунту в історії. Що Він сказав, що таке насіння?

5. Подумайте про різні типи ґрунту. Який був найкращим? на кого ти хочеш бути схожим?

6. Що ти можеш зробити сьогодні, щоб бути таким?

NOV 2, 2025
LUKE 8:5-15

THE PARABLE OF THE FARMER

One day, our Lord Jesus told a parable, a story with special meaning. He said, "A farmer went to plant seeds in his field. Some seeds fell on the path. They were stepped on and the birds ate them. Some seeds fell on rocks. They started to grow, but soon wilted because there wasn't enough water for them. Some seeds fell in weeds. Thorns grew on the weeds and killed the baby plants. Some seeds fell on good soil. They grew well and gave a big crop."

Jesus' disciples asked Him what the parable meant. He said, "The seed is God's words. The places in the story where the seed fell are people who hear God's words. The path in the parable is like people who hear God's words, but the devil comes and takes the words away so the people do not obey God. The rocks are people who hear God's words and are happy. But they only believe God for a little, and then stop. The thorny place is like the people who hear God's words but start thinking about stuff on earth instead of about God. But the good soil is people who hear God's words and obey them."

WHAT DO YOU THINK?

1. Who was this parable about?

2. What did the farmer do? Why do you think he did that?

3. Did it work? Did he get what he wanted? Why or why not?

4. Jesus said we are like the different kinds of soil in the story. What did He say that the seed is?

5. Think of the different kinds of soil. Which one was the best? Which do you want to be like?

6. What can you do today to be like that?

Divine Liturgies

Sun Nov 2nd – Martyrs Acindynus, Pegasius & those with them
7:15 am - Morning Matins / Утреня
7:30 am - Divine Liturgy (Eng.)
9:30 am - Divine Liturgy (Ukr.)
11:30 am - Divine Liturgy (Ukr.)
6:00 pm - Divine Liturgy (Ukr.)

Mon Nov 3rd - Martyrs Acepsimas et al
9:00 am - Divine Liturgy

Tues Nov 4th – Venerable Joannicius the Great
9:00 am - Divine Liturgy

Wed Nov 5th –Martyrs Galaction & Epistemis
9:00 am - Divine Liturgy

Thurs Nov 6th – Paul the Confessor
9:00 am - Divine Liturgy

Fri Nov 7th –33 Martyrs of Militene
9:00 am -Divine Liturgy

Sat Nov 8th –Archangel Michael & All the bodiless powers of Heaven
9:00 am—Divine Liturgy
5:00 pm—Vespers

Sun Nov 9th –Martyrs Onisiphorus & Porphyry
7:15 am - Morning Matins / Утреня
7:30 am - Divine Liturgy (Eng.)
9:30 am - Divine Liturgy (Ukr.)
11:30 am - Divine Liturgy (Ukr.)
6:00 pm - Divine Liturgy (Ukr.)

Thurs Nov 6th – Paul the Confessor

Четвер 6 –го листопада Ісповідника Павла

Candles for November 2025

Memorial Candles
* In loving memory of Mykola "Mickey" Prohny *(Family)*
* Available

Perpetual Oil Lamp
* Available
* Available

Lady of Hoshiw Shrine
* Available
* Available
* ***Mother of God Shrine***
*In loving memory of the Dackiw, Crowhurst, Barnas, Andrew & Zubrycky Families *(L Zubrycky)*

Iconostas Icon Vigil

Christ the Teacher
* Available
* *Available*

Mother of God
* Health and Blessings for Lorraine Zubrycky
* Available

St. Joseph the Betrothed
* Pray for our clergy, Fr Mykola, Fr Bohdan, Fr Andriy
* Available

St. Nicholas the Wonderworker
*Available
* Available

Our Lady of Protection
* Thank you God for health & prayers answered *(Helen Kocur)*
*Blessing & Health for the Cozuc Family

Pray for the sick - Adam Yurkiw, Jeannie Prohny, Kathy Yurkiw Rankin, Anatolij, Nina Jawnyj, Matthew Mulyk, Steven, Sean, JoAnn Maldonado, Fr Walter, Maria, Andrea Kawka, Mary Spearman, Laura, Lucille Maryniw, Anna Hajduk, Mark Lawrin, Marta Stadnyk, Cyrus, Faith, Reed Meersman, Irena & John Skrypnyk, Max & Valentina Laurtaire, James Styokes, Kathaleen, Susan, Fr. Michael Bliszcz, Connie Berhod, Debbie Cerkowniak, Barb Floyd, Pray for the Ukrainian children who were kidnapped to Russia

On Tuesday, November 11 th , Americans throughout the United States and perhaps the world will be observing and honoring military veterans. Veterans Day honors veterans who are serving or who have served in the United States Armed Forces. This year, on Sunday, November 9th, the UAV 32 members will be handing out Poppy's (Makki) and collecting donations at your Parish before and after each Divine Liturgy .

У вівторок, 11 листопада, американці по всій території Сполучених Штатів, а можливо, і світу, будуть вшановувати військових ветеранів. Цього року, в неділю, 9 листопада, члени UAV 32 будуть роздавати маківки (пам'ятні маки) та збирати пожертви у вашій парафії перед і після кожної Божественної Літургії.